

Jurdi Leila - beszámoló

Emlékeim szerint kicsivel reggel 7 óra után érkezett meg éjszakai vonatunk Udine-be. Egy viszonylag hosszabb séta után táskáikat hátrahagytuk a szálláshelyünkön, és elindultunk a filmfesztivál helyszínére, a Teatro Nuovo filmszínházba. 9:15 kor már a mozi ülésein egy kínai fashion romantic comedy poénjai között ébredtünk. Innentől kezdve pedig nem volt megállás, napi 4-5, de volt amikor 7 filmet is végignéztünk.

Az 5 fős csapat, reggel 7kor

A fesztiválon a következő filmeket sikerült megtekintenem (24 film + egy szkeccsfilm fiatal kínai rendezőktől, dőltel a kedvencek):

Kína : *Tiny Times 1* - Guo Jingming, 2013 / *Beijing Love Story* - Chen Sicheng, 2014. / *Black Coal, Thin Ice* - Diao Yinan, 2014. / *To Live and Die in Ordos* - Ning Ying, 2013. / *Fresh Wave: Fall* (Wong Yee-lam), *Guilty* (Wan King-fai), *Mrs. Pong* (Ho Cheuk-tin), *The Tide* (Yim Sheung-man)

Dél-Korea : *Flame in the Valley* - Kim Soo-yong, 1967. / *Miss Granny* - Hwang Dong-hyuk, 2014. / *People of the Slums* - Bae Chang-ho, 1982. / *Very Ordinary Couple* - Roh Deok, 2013.

Japán: *Be My Baby* - One Hitoshi, 2013. / *Girl's Blood* - Sakamoto Koichi, 2014. / *Tamako in Moratorium* - Yamashita Nobuhiro, 2013.

Taiwan: *Soul* - Chung Mong-hong, 2013. / *Sweet Alibis* - Lien Yi-chi, 2014. / *Campus Confidential* - Lai Chun-yu Donnie, 2013. /

Hong Kong: *The Midnight After* - Fruit Chan, 2014. / *That Demon Within* - Dante Lam, 2014. / *Golden Chickenssss* - Matt Chow, 2014. / *Nobody's Child* - Bu Wancang, 1960. / *3D Naked Ambition* - Lee Kung-lok, 2014. / *Firestorm* - Alan Yuen, 2013. /

Indonézia: *The Raid 2: Berandal* - Gareth Huw Evans, 2014. / *Brontosaurus Love* - Fajar Nugros, 2013.

Fülöp-szigetek: *If Only* - Jerrold Tarog, 2013.

Malájzia : *The Journey* - Chiu Keng Guan, 2014.

Teatro Nuovo, a mozi

A fent felsorolt listából két filmet emelnék ki, melyek felejthetetlen emlékké tették a fesztivált számomra. Az egyik film a japán *Girl's Blood*, a másik a hongkong-i *The Midnight After*.

Először az utóbbiról írnék, mivel a film rendezője Fruit Chan már évek óta az egyik legkedvencebb rendezőm, aki legnagyobb meglepetésemre jelen volt a fesztiválon, interjúkat adott, sőt még David Bowie *Major Tom* c. számát is megpróbálta (kevés sikerrel ugyan) előadni a nézőközönségnek a színpadon. Legnagyobb örömömre pedig igazi fan girl-é válva, az egyszeri alkalmon felbátorodva még pár szót is sikerült vele váltanom, és a közös fotó felkérést sem utasította el. Az interjúk során készségesen beszélt a hongkong-i filmgyártás kettősségéről, és

arról hogy miért nincsenek kínai nyelvű sci-fi-k, továbbá, hogy milyen érzés volt számára egy a korábbi munkáihoz képest sokkal kommerszebb filmet forgatni.

Fruit Chan *.*

The Midnight After

A film egy poszt-apokaliptikus világot mutat be, oly módon mégpedig, hogy a szereplőknek komoly idejükbe telik, míg erre rájönnek. 13 különböző karakter éjszaka utazik haza egy buszon. Minden normálisnak tűnik, mígnem át nem hajt a busz egy calagúton. Onnantól kezdve a feje tetejére állt a világ. Minden olyan, mint amilyenek előtte ismertük meg, nincsenek romok, tűz, vagy hullák...nincsenek emberek. Nem a világ szűnt meg létezni, hanem az emberek tűntek el belőle, kivéve a busz utasait. Az utcák üresek, pusztán egy ijesztő, fekete ruhába öltözött, fekete gázmaszkot viselő japán férfi bukkan fel időről időre, aki addig követi a csoportot, míg el nem kapják végre. A film nagyon erős fekete komédia, mely egyik legsötétebb pillanata, amikor a csoport bosszút áll egy 17 év körüli fiún, amiért az megerőszakolt egy lányt. A bosszú? Halál. Mindenki megdöfi egy késsel. A fiú zokog, és életéért könyörög, majd később zombiként tér vissza. A legkellemesebb sajátossága, hogy nem kell hongkonginak lennünk, ahhoz hogy értsük és élvezzük a poénokat, sok más a fesztiválon vetített filmmel ellentétben.

Girl's Blood

A távol-keleti műfajfilmeknek otthont adó fesztivál szervezői külön hangsúlyt fektettek arra, hogy minden egyes műfajfilmre egyedi és egyszeri alkotásként gondoljunk, így a horror, thriller, vígjáték műfajbesorolások helyett, minden film megkapta a magáét. Ennek köszönhetően láthattunk Love'n' lies drámát, hilarious courtesan comedy-t, college nerd comedy-t, és super action police drámát is. A számomra filmfesztivál nyertes film all-chicks kick-ass contest besorolás alatt futott, és teljes mértékben be is teljesítette a műfaj sugallta várakozásokat.

A filmben 4 különböző karaktervonásokkal ellátott lány életébe pillanthatunk be, akiket egy titkos underground küzdő tér köt össze, ahová azért járnak, hogy egymással, és több más lánnyal a közönség szeme láttára küzdjenek meg. A film a karakterek fejlődését a harcokban nyújtott teljesítményükön keresztül nagyon finom módon képes bemutatni. Karate. Hajtépés. Sikítás. Iszapbírkózás. Minden, ami a férfi szemnek szórakoztató lehet, ha lányok művelik. A film érdekes módon játszik a komolysággal, hol halál szigorúan mesél a lányok háttértörténetéről, hol pedig gyermekien giccses. Mégis képes elhíttetni, hogy nem véletlen, nem bugyutaságból olyan, amilyen. Hiszen hogyan is lehetne mesélni egy fejlődésében visszamaradott, gyermeteg tini lányról, akit szülei 17 éves korában is rácsos ágyban tartottak... A film főszereplője lesbikus, de nem képes bevallani önmagának. A másik lány mindig a közönség kielégítésére törekszik, végig kitart a domina szerepe mellett, a harmadikat veri a barátja, de nem képes kiszakadni a függőségből, a negyedik fentebb már említett lány a japán lolita-divat áldozata... 4 meghatározó női karakter, 4 vágykép, és 4 meghatározó női probléma. Minden lánynak megvan tehát a maga démona, amivel esténként a küzdőtéren, másokat püfölve birkózhat meg.